

AIN NOZU AUNDIA!

Ain nozu, ama, aundia! Kanean, ziur,
etzeunke zure semea ezagutuko.
Ortara egin bearra dozu, ama.
Buru-giltzak dagoneko
zidarrez eldu yataz. Eta zuk
etzeunke, aldia kondaira
egiterik, ezelan be naiko.

Baiña orrela da. Ain nozu aundia!
Azi egiten gara igarri barik.
Ta gauza batzuk ezin ditut
gura izanda be, ezta saiatu be.
Zer batzuk besoz-beso daukadaz,
neure gomutamenean, eriotzeaz.

Eta, dagoneko, lurpean dot
lur-gaiñean beste bizitza.
Au autortu bear dot naitaez.
Eguzkiak oindiño argi dagi.
Orain ez, esan dagiket egiaz.

Entzuna dot, erdizka beintzat,
lurak berea dauan musika.
Ez negarrik, ama, zure semeagaitijk.
Poztasun bakarra geratzen yako:
maiatzean, loretan arnastuko zaitu.

R. G.